

Κεφάλαιο 7

Λογικός Προγραμματισμός: Η Γλώσσα Prolog

Π. Ροντογιάννης

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
Τμήμα Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών

- **Ορισμοί (statements):** Επιτελούν το ρόλο εντολών στις κλασικές γλώσσες προγραμματισμού
 - Γεγονότα
 - Κανόνες
 - Ερωτήσεις
- **Όροι (terms):** Μοναδική δομή δεδομένων Prolog

- Είναι το απλούστερο είδος ορισμού, που υποστηρίζει η Prolog.
- Παρέχει τρόπο έκφρασης της **σχέσης** που ισχύει ανάμεσα σε οντότητες.

Γεγονός

father (john, mary).

Εκφράζει ότι ο john είναι πατέρας της mary ή ότι η σχέση father ισχύει ανάμεσα στα άτομα john και mary.

- Σχέσεις όπως το father ονομάζονται **κατηγορήματα**.
- Οι οντότητες mary και john ονομάζονται **ορίσματα** του κατηγορήματος.
- Ένα κατηγορήμα μαζί με τα ορίσματα που περιλαμβάνει ονομάζεται **ατομικός τύπος**.

Σύνολο γεγονότων

plus(0,0,0).

plus(0,1,1).

plus(1,0,1).

plus(2,0,2).

plus(0,2,2).

- Ορίζει την πρόσθεση φυσικών αριθμών
- Δεν μπορεί να οριστεί αποκλειστικά με τη χρήση γεγονότων
 - Απαιτείται άπειρος αριθμός γεγονότων, (όπως παραπάνω)

- Η Prolog επιτρέπει τη χρήση **μεταβλητών** σε
 - Γεγονότα, κανόνες και ερωτήσεις
- Οι μεταβλητές αρχίζουν πάντα με κεφαλαίο γράμμα
- Η χρήση μεταβλητών επιτρέπει την έκφραση **συνόλου γεγονότων**

Παράδειγμα

`plus(0, X, X).`

Εκφράζει την ιδιότητα του ουδέτερου στοιχείου της πρόσθεσης.

- Παρέχουν τη δυνατότητα εξαγωγής πληροφορίας από ένα λογικό πρόγραμμα.
- Διερευνούν την ισχύ μιας σχέσης ανάμεσα σε ορισμένες οντότητες.

Ερώτηση

`?-father(john, mary).`

Διερευνά αν η σχέση father ισχύει ανάμεσα στα άτομα john και mary.

Ερώτηση

Αν έχει δοθεί στην Prolog το γεγονός:

`father(john, mary).`

*Τότε η απάντηση στην ερώτηση `?-father(john, mary).`
θα είναι YES.*

Ερώτηση

`?-father(X,mary).`

Διαβάζεται ως: «Υπάρχει κάποιο πρόσωπο X το οποίο είναι πατέρας της mary;»

Μεταβλητές και Ερωτήσεις (2)

- Μία ερώτηση μπορεί να επιστρέψει περισσότερες από μία απαντήσεις.

Παράδειγμα

Αν έχουμε δώσει στην Prolog δύο γεγονότα

```
father(john, mary).
```

```
father(john, ann).
```

Τότε η ερώτηση: ?-father(john, X).

Θα επιστρέψει δύο λύσεις X=mary και X=ann

Ερώτηση

?-father(X,mary), father(X,ann)

Αναζητά το πρόσωπο που είναι πατέρας της mary και της ann.

- Η σύνθετη ερώτηση αποτελείται από υποερωτήσεις (κλήσεις). Οι κλήσεις σε μία σύνθετη ερώτηση χωρίζονται μεταξύ τους με κόμμα, που έχει την έννοια λογικού «και».
- Για να αληθεύει μία σύνθετη ερώτηση πρέπει να αληθεύουν όλες οι απλούστερες ερωτήσεις, που την αποτελούν.

- Επιτρέπουν τον ορισμό νέων σχέσεων ως συνάρτηση άλλων σχέσεων.

Παράδειγμα

$\text{son}(X,Y) :- \text{father}(Y,X), \text{male}(X).$

Ορίζει τη σχέση *son* ως συνάρτηση των σχέσεων *father* και *male*.

Διαβάζεται ως: «Ο *X* είναι γιός του *Y* αν ο *Y* είναι πατέρας του *X* και ο *X* είναι γένους αρσενικού».

- Το σύμβολο «:-» διαβάζεται σαν «εάν», ενώ το « , » ως «και».

Παράδειγμα

$\text{ancestor}(X, Y) : \text{-parent}(X, Y) .$

$\text{ancestor}(X, Y) : \text{-parent}(X, Z) , \text{ancestor}(Z, Y) .$

Η σχέση ancestor (πρόγονος) μπορεί να ορισθεί με χρήση δύο κανόνων, εκ των οποίων ο ένας είναι αναδρομικός.

- Γενικά, ένας κανόνας έχει τη μορφή

$$H : \text{-}B_1, \dots, B_n .$$

όπου το H λέγεται **κεφαλή** του κανόνα και οι ατομικοί τύποι B_1, \dots, B_n , αποτελούν το **σώμα** του κανόνα.

- Βασική δομή στον λογικό προγραμματισμό
- Σταθερά (όπως john), μεταβλητή (όπως X) ή σύνθετος όρος
 - Ο σύνθετος όρος αποτελείται από ένα συναρτησιακό σύμβολο (functional symbol), που εφαρμόζεται σε ακολουθία από όρους.

Παράδειγμα

```
list(a, nil)
```

όπου list το συναρτησιακό σύμβολο και a, nil σταθερές

- Χρήση για κωδικοποίηση σύνθετων μορφών πληροφορίας

Παράδειγμα

Ορισμός κατηγορήματος book, που λαμβάνει σαν παραμέτρους όρους για περιγραφή των χαρακτηριστικών της έννοιας βιβλίο. Με τον τρόπο αυτό δημιουργείται μία απλή βάση δεδομένων:

```
book(author(surname(stoll), name(robert)),  
      subject(logic)).
```

```
book(author(surname(kleene), name(steven)),  
      subject(mathematics)).
```

Διαφορά ανάμεσα στα

- book (όνομα κατηγορήματος)
- author, surname, name, subject (συναρτησιακά σύμβολα)

Ερώτηση

Αναζήτηση ονοματεπωνύμων, που έχουν γράψει βιβλία σε λογική

```
?-book(author(surname(X), name(Y)),  
        subject(logic)).
```

Ερώτηση

Αν δεν ενδιαφέρουν τα μικρά ονομάτων συγγραφέων, η ερώτηση μπορεί να τεθεί:

```
?-book(author(surname(X), _), subject(logic)).
```

Όπου με «_» συμβολίζονται οι όροι των οποίων η τιμή δεν μας ενδιαφέρει.

- Γραφή προγραμμάτων όχι μόνο με χρήση κανόνων και γεγονότων

Παράδειγμα

Ορισμός της σχέσης $\text{nat}(X)$, η οποία αληθεύει όταν X φυσικός αριθμός.

- Ένας τρόπος είναι να συμφωνηθεί η αναπαράσταση των φυσικών αριθμών αντί για $0, 1, 2, \dots$ με $0, s(0), s(s(0)), \dots$
- Το συναρτησιακό σύμβολο s εκφράζει την έννοια του «επόμενου αριθμού».

Το πρόγραμμα για το `nat` γράφεται:

Πρόγραμμα

```
nat(0).  
nat(s(X)):-nat(X).
```

Παρόμοια ορίζονται και άλλες σχέσεις πάνω σε φυσικούς αριθμούς.

Το $\text{plus}(X, Y, Z)$ είναι αληθές αν το Z είναι το **άθροισμα** των X και Y .

Πρόγραμμα

```
plus(0, X, X).
```

```
plus(s(X), Y, s(Z)) :- plus(X, Y, Z).
```

Θέτοντας την ερώτηση: $?\text{-plus}(s(0), s(0), K)$.

Παίρνουμε την απάντηση $K = s(s(0))$.

- Στην Prolog δεν γίνεται καθορισμός ποια από τα ορίσματα ενός κατηγορήματος είναι είσοδοι και ποια έξοδοι.
- Πολλά προγράμματα έχουν διαφορετικές χρήσεις
- Παράδειγμα: Αν τεθεί η ερώτηση:
`?-plus(X,s(0), s(s(s(0))))`.
Δίνεται η απάντηση $X=s(s(0))$, που αντιστοιχεί στον αριθμό, που λαμβάνεται αν αφαιρέσουμε από το τρίτο όρισμα το δεύτερο.

Εκτέλεση Προγραμμάτων Prolog

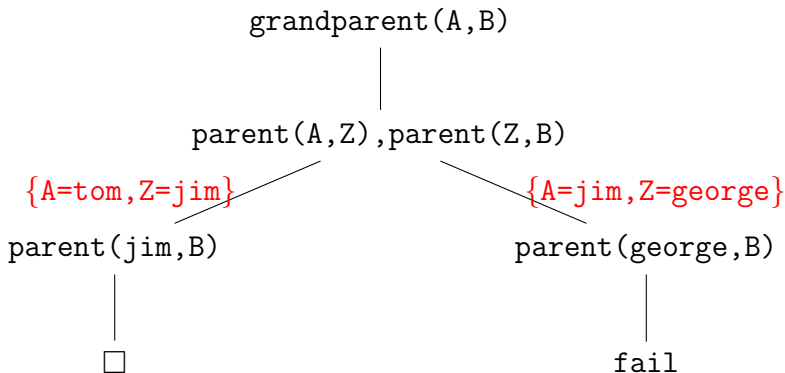
Έστω το πρόγραμμα

Πρόγραμμα

```
grandparent(X,Y):-parent(X,Z), parent(Z,Y).  
parent(tom,jim).  
parent(jim,george).
```

Όταν τεθεί η ερώτηση: `?-grandparent(A,B).` ο μηχανισμός εκτέλεσης της Prolog εκτελεί αναζήτηση λύσεων της μορφής του δέντρου, που ακολουθεί.

Δέντρο εκτέλεσης της ερώτησης

Εκτέλεση Προγραμμάτων Prolog

- Αρχικά ο μηχανισμός της Prolog αναζητά στο πρόγραμμα κατηγορημα με το όνομα grandparent ώστε να ταιριάζει με τη δεδομένη ερώτηση.
- Μόλις βρεθεί πρόταση, που αφορά αυτό το κατηγορημα, αντικαθιστά την δεδομένη ερώτηση με το σώμα της πρότασης και δημιουργείται νέα (σύνθετη) ερώτηση `parent(A,Z)`, `parent(Z,B)`.

Μηχανισμός Εκτέλεσης Prolog

- Έστω ότι έχουμε ένα πρόγραμμα και μία ερώτηση της μορφής $? - A_1, \dots, A_n$. Τότε:
- Η Prolog εξετάζει εάν ικανοποιούνται όλοι οι στόχοι A_1, \dots, A_n ξεκινώντας από το A_1 και πηγαίνοντας προς το A_n .
- Για να ικανοποιήσει ένα από τα A_i η Prolog,
 - διαλέγει την πρώτη πρόταση στο πρόγραμμα της οποίας η κεφαλή ταιριάζει με το A_i ,
 - και αντικαθιστά το A_i με το σώμα της πρότασης αυτής (αφού πρώτα το τροποποιήσει κατάλληλα).
- Η διαδικασία συνεχίζεται μέχρι να μην υπάρχει πλέον άλλη κλήση, που να πρέπει να ικανοποιηθεί.

Απλά Αναδρομικά Προγράμματα σε Prolog

Με τη χρήση όρων γράφονται απλά και εκφραστικά προγράμματα, όπως το

Πρόγραμμα

```
plus(0,X,X).  
plus(s(X),Y,s(Z)):-plus(X,Y,Z).
```

Όμοια ορίζεται για τον **πολλαπλασιασμό** φυσικών αριθμών

Πρόγραμμα

```
times(0,X,0).  
times(s(X),Y,Z):-times(X,Y,W), plus(W,Y,Z).
```

- Η παραπάνω σχέση χρησιμοποιεί δύο βασικά αξιώματα του πολλαπλασιασμού:
 - $0 \cdot X = 0$
 - $(X + 1) \cdot Y = X \cdot Y + Y$
- Ο ορισμός του πολλαπλασιασμού χρησιμοποιεί αυτόν της πρόσθεσης

Με χρήση του ορισμού του πολλαπλασιασμού δίνεται η σχέση για το **παραγοντικό** ενός φυσικού αριθμού

Πρόγραμμα

```
factorial(0,s(0)).
```

```
factorial(s(N),F):-factorial(N,F1),times(s(N),F1,F).
```

Σχέση `between(X, Y, Z)`: αληθεύει όταν X είναι ένας φυσικός αριθμός μικρότερος ή ίσος από τον Y και ο Y είναι μικρότερος ή ίσος από τον Z .

Πρόγραμμα

```
between(0, 0, Z) .
```

```
between(0, s(Y), s(Z)) :-between(0, Y, Z) .
```

```
between(s(X), s(Y), s(Z)) :-between(X, Y, Z) .
```


- Οι φυσικοί αριθμοί αναπαρίστανται με πολύ πιο βολικό τρόπο στην Prolog (όπως και στις υπόλοιπες γλώσσες προγραμματισμού).
- Η αναπαράσταση, που χρησιμοποιήθηκε στα παραπάνω προγράμματα δεν είναι γενικά βολική και αποτελεσματική. Υιοθετήθηκε για να δειχθούν οι αρχικές δυνατότητες της Prolog.

Λίστα

- Πολύ χρήσιμη δομή δεδομένων για προγραμματισμό σε Prolog
- **Κενή** - συμβολίζεται με []
- Περιέχει στοιχεία, π.χ. η [a,b,c] είναι **μη κενή** λίστα
 - Το πρώτο στοιχείο λίστας ονομάζεται **κεφαλή (head)**
 - Η λίστα που προκύπτει αν αφαιρέσουμε την κεφαλή, ονομάζεται **ουρά (tail)**
 - Ο τελεστής | αποτελεί ειδική αναπαράσταση, που δείχνει άμεσα την κεφαλή και την ουρά μιας λίστας. Η λίστα [a,b,c] γράφεται ως [a|[b,c]] και η [a] ως [a|[]].

Παράδειγμα 7.1

- Οι λίστες Prolog μπορούν να περιέχουν σα στοιχεία τους και άλλες λίστες, αλλά και πολύπλοκους όρους, όπως
 - `[[]]` επιτρεπτή λίστα
 - `[[1,X], s(s(X))]`
- Οι `[a|[1|[2]]]` και `[X,Y|[a]]` είναι ισοδύναμες με τις λίστες `[a,1,2]` και `[X,Y,a]` αντίστοιχα.

Παράδειγμα 7.2

Η σχέση $\text{member}(X, Y)$ είναι αληθής, όταν το X είναι **στοιχείο** της λίστας Y .

Πρόγραμμα

```
member(X, [X|_]).  
member(X, [_|_]) :- member(X, _).
```

Το νόημα του προγράμματος είναι: «Το X είναι μέλος μιας λίστας αν είναι η κεφαλή της λίστας ή αν είναι μέλος της ουράς της λίστας».

Παράδειγμα 7.3

Η σχέση $\text{append}(X, Y, Z)$ είναι αληθής, όταν το Z είναι η λίστα, που προκύπτει από την **συνένωση** των λιστών X και Y .

Πρόγραμμα

```
append([ ], Y, Y).  
append([X|Xs], Ys, [X|Zs]) :- append(Xs, Ys, Zs).
```

Η δομή του παραπάνω προγράμματος είναι παρόμοια με αυτή του προγράμματος για τον ορισμό της σχέσης plus .

Παράδειγμα 7.4

- Συχνά στον προγραμματισμό σε Prolog χρησιμοποιούνται απλές σχέσεις, ήδη ορισμένες για να γραφούν πιο πολύπλοκα προγράμματα.
- Σχέσεις όπως η `member` και η `append` χρησιμοποιούνται σχεδόν σε οποιοδήποτε μεγάλο πρόγραμμα γραφτεί σε Prolog.

Παράδειγμα 7.4

Σχέση $\text{reverse}(X, Y)$ ορίζεται σα συνάρτηση της append . Είναι αληθής, όταν η λίστα Y είναι η **αντίστροφη** της λίστας X :

Πρόγραμμα

```
reverse([ ], [ ]).  
reverse([X|Xs], Ys) :- reverse(Xs, Rs),  
                        append(Rs, [X], Ys).
```

Το νόημα του παραπάνω προγράμματος είναι: «Η αντίστροφη της **κενής** λίστας είναι η κενή λίστα. Η αντίστροφη **μη-κενής λίστας** μπορεί να παραχθεί αντιστρέφοντας την **ουρά** της και προσκολλώντας στο τέλος της αντεστραμμένης ουράς την **κεφαλή** της αρχικής λίστας.»

Παράδειγμα 7.4

Το προηγούμενο παράδειγμα μπορεί να γραφεί και χωρίς τη χρήση της `append`, αλλά με προσθήκη ενός βοηθητικού κατηγορήματος του `reverse1`, που διαθέτει ένα επιπλέον όρισμα:

Πρόγραμμα

```
reverse(Xs, Ys) :- reverse1(Xs, [], Ys).
```

```
reverse1([], Ys, Ys).
```

```
reverse1([X|Xs], A, Ys) :- reverse1(Xs, [X|A], Ys).
```

Το όρισμα `A` ονομάζεται **συσσωρευτής (accumulator)** διότι συσσωρεύει βήμα-βήμα το τελικό αποτέλεσμα (δηλαδή την αντίστροφη λίστα).

Δέντρα

- Πολύ χρήσιμος τύπος δεδομένων
- Αναπαρίστανται με χρήση **όρων** (μοναδική δομή δεδομένων Prolog)
 - Χρήση του συναρτησιακού συμβόλου `tree` με τρεις παραμέτρους:
`tree(Element, Left, Right)`
Το στοιχείο `Element` είναι η **ρίζα** του συγκεκριμένου δέντρου, το `Left` το **αριστερό** υπόδεντρο και το `Right` το **δεξί** υποδέντρο.
 - Το **κενό** δέντρο αναπαρίσταται με τη σταθερά `void`.

Παράδειγμα

*Δέντρο με κορυφή a, αριστερό παιδί b και δεξί παιδί c
γράφεται ως:*

```
tree(a, tree(b,void,void), tree(c,void, void))
```

Πρόγραμμα για έλεγχο του αν ένας δεδομένος όρος είναι πράγματι **δυαδικό** δέντρο (ανάλογο του κατηγορήματος `nat`)

Πρόγραμμα

```
binary_tree(void).  
binary_tree(tree(E,L,R)):-binary_tree(L),  
                           binary_tree(R).
```

Πρόγραμμα για έλεγχο του αν ένα δεδομένο στοιχείο **ανήκει** σε ένα δέντρο ή όχι. Το πρόγραμμα είναι ανάλογο με το *member*, που ορίσθηκε για τις λίστες:

Πρόγραμμα

```
tree_member(X, tree(X,_,_)).  
tree_member(X, tree(Y,L,R)):-tree_member(X,L).  
tree_member(X, tree(Y,L,R)):-tree_member(X,R).
```

- Το παραπάνω πρόγραμμα ελέγχει αν ένα δεδομένο στοιχείο είναι ταυτόσημο με την κορυφή του δεδομένου δέντρου.
- Αν ναι, το πρόγραμμα σταματά με επιτυχία.
- Αν όχι, το πρόγραμμα συνεχίζει αναδρομικά τη διερεύνηση στο αριστερό και το δεξί υποδέντρο.

- Ουσιαστικά «διασχίζουν» ένα δεδομένο δέντρο με μία **προκαθορισμένη** σειρά.
- Το αποτέλεσμα της διάσχισης επιστρέφεται σε μία **λίστα**.

Η preorder διάσχιση ενός δυαδικού δέντρου ορίζεται από το ακόλουθο κατηγορημα:

Πρόγραμμα

```
preorder(void, [ ]).  
preorder(tree(X,L,R),Xs) :-preorder(L,Ls),  
                             preorder(R,Rs),  
                             append([X|Ls],Rs,Xs).
```

Κατά την preorder διάσχιση ενός δέντρου καταγράφεται αρχικά η ρίζα του δέντρου και κατόπιν επισκεπτόμαστε αναδρομικά πρώτα το αριστερό υποδέντρο και μετά το δεξί.

Με ανάλογο τρόπο γράφεται πρόγραμμα, που υλοποιεί την διάσχιση `inorder`:

Πρόγραμμα

```
inorder(void, [ ]).  
inorder(tree(X,L,R),Xs):-inorder(L,Ls),  
                           inorder(R,Rs),  
                           append(Ls,[X|Rs],Xs).
```


Πρόγραμμα για την postorder διάσχιση:

Πρόγραμμα

```
postorder(void, [ ]).  
postorder(tree(X,L,R), Xs) :- postorder(L, Ls),  
                               postorder(R, Rs),  
                               append(Ls, Rs, Ms),  
                               append(Ms, [X], Xs).
```

Τα παραπάνω προγράμματα διαφέρουν μόνο ως προς τον τρόπο, που γίνεται η **συνένωση** των επιμέρους αποτελεσμάτων (append).

- Συναρτησιακά σύμβολα
- Χρήση σε επεξεργασία πιο πολύπλοκων δομών από ότι οι λίστες και τα δέντρα
- Στην έκφραση $1+3$, το $+$ είναι **τελεστής**
 - Ισοδύναμη έκφραση $+(1,3)$ και όχι ο αριθμός 4 , όπως συμβαίνει σε άλλες γλώσσες προγραμματισμού
 - Η πρόσθεση θα πραγματοποιούταν αν ο όρος $1+3$ ήταν όρισμα στο ειδικό κατηγορημα `is` της Prolog για υπολογισμό αριθμητικών εκφράσεων

Τελεστές (2)

- Οι τελεστές $+$, $-$, $*$, $/$, \dots δεν λαμβάνουν συγκεκριμένο νόημα από την Prolog
- Χρησιμοποιούνται για να γραφούν εφαρμογές με κομψό και συνοπτικό τρόπο
- Στο επόμενο παράδειγμα οι τελεστές χρησιμοποιούνται, για τη διατύπωση της διαδικασίας παραγωγίσης συναρτήσεων

Πρόγραμμα

```
derivative(N,X,0):-nat(N).  
derivative(X,X,s(0)).  
derivative(X^s(N),X,s(N)*(X^N)).  
derivative(sin(X),X,cos(X)).  
derivative(cos(X),X,-sin(X)).  
derivative(e^X,X,e^X).  
derivative(log(X),X,1/X).
```

Πρόγραμμα

```
derivative(F+G, X, DF+DG):-
```

```
    derivative(F,X,DF),derivative(G,X,DG).
```

```
derivative(F-G, X, DF-DG):-
```

```
    derivative(F,X,DF),derivative(G,X,DG).
```

```
derivative(F*G, X, F*DG+G*DF):-
```

```
    derivative(F,X,DF),derivative(G,X,DG).
```

```
derivative(1/F, X, -DF/(F*F)):-
```

```
derivative(F,X,DF).
```

```
derivative(F/G, X, G*DF-F*DG/(G*G)):-
```

```
    derivative(F,X,DF), derivative(G,X,DG).
```

- Το πρόγραμμα υπολογίζει την **παράγωγο** μίας μεγάλης κατηγορίας συναρτήσεων.
- Οι τελεστές, που χρησιμοποιούνται εκφράζουν πράξεις μεταξύ συναρτήσεων.
- Την έκφραση $F * G$, ο προγραμματιστής την καταλαβαίνει σαν πολλαπλασιασμό συναρτήσεων και αυτό είναι δυνατό καθώς η Prolog δεν δίνει προκαθορισμένο νόημα σε σύμβολα, όπως το $*$.

Αν στο παραπάνω πρόγραμμα δοθεί η ερώτηση

?-derivative(cos(x)*(x^s(s(0))),x,D).

Η οποία αναζητά την παράγωγο της συνάρτησης $\cos x \cdot x^2$

Θα λάβουμε την απάντηση

$D = \cos(x) * (s(s(0)) * x^{s(0)}) + x^{s(s(0))} * (-\sin(x))$

Η οποία αντιστοιχεί στη συνάρτηση $\cos x \cdot 2x + x^2 \cdot (-\sin x)$.

Αριθμητικές πράξεις και Prolog

- Κάθε γλώσσα προγραμματισμού παρέχει ιδιαίτερες ευκολίες στη χρήση και επεξεργασία αριθμών.
- Η Prolog διαθέτει
 - Ειδικά κατηγορήματα, γνωστά ως **κατηγορήματα συστήματος (system predicates)**.

Κατηγορήματα Prolog

- Βασικό κατηγορήμα το `is`, που χρησιμοποιείται στη μορφή `V is E`.
- Η Prolog υπολογίζει την τιμή του `E` και αν αυτή η τιμή συμφωνεί με το `V`, τότε επιτυγχάνει.
- Αν `V` μεταβλητή, τότε λαμβάνει την τιμή του `E`.
- Όταν `E` περιέχει μεταβλητές με άγνωστη τιμή τη στιγμή της εκτέλεσης, ο διερμηνέας της Prolog δίνει μήνυμα λάθους.

Παράδειγμα 7.5

- Η ερώτηση

?-8 is 5+3 **επιτυγχάνει**

- Η ερώτηση

?-5+3 is 8 **αποτυγχάνει**

διότι η Prolog βλέπει το αριστερό μέλος της σαν τον όρο $+(5,3)$ και δεν υπολογίζει την τιμή του.

- Η ερώτηση

?-X is 5+3

θα δώσει την απάντηση $Q = 8$

- Η ερώτηση

?-X is 2+Y

θα δώσει μήνυμα λάθους,
διότι η αριθμητική τιμή του δεξιού μέλους δεν μπορεί
να υπολογισθεί λόγω της μεταβλητής Y .

Κατηγορήματα της Prolog για αριθμητικές πράξεις

$X ::= Y$	Οι αριθμητικές τιμές των X και Y είναι ίδιες
$X == Y$	Οι αριθμητικές. τιμές των X και Y είναι διαφορετικές
$X < Y$	Η αριθμητική τιμή του X είναι μικρότερη από αυτή του Y
$X =< Y$	Η αριθμητική τιμή του X είναι μικρότερη ή ίση από αυτή του Y
$X > Y$	Η αριθμητική τιμή του X είναι μεγαλύτερη από αυτή του Y
$X >= Y$	Η αριθμητική τιμή του X είναι μεγαλύτερη ή ίση από αυτή του Y

- Με χρήση των προηγούμενων κατηγορημάτων μπορούν να ξαναγραφούν κατηγορήματα που ορίστηκαν με χρήση των όρων

(π.χ. $0, s(0), s(s(0)) \dots$)

Το κατηγορήμα plus μπορεί να ορισθεί ως:

Πρόγραμμα

```
plus(X,Y,Z):-Z is X+Y
```

Μειονέκτημα: Χάνεται η αντιστρεψιμότητα κάποιων προγραμμάτων

- Η ερώτηση

`?-plus(A,B,8)`

θα δώσει μήνυμα λάθους (και όχι όλα τα ζεύγη φυσικών με άθροισμα 8).

- Αυτό συμβαίνει γιατί η παραπάνω ερώτηση ανάγεται από το μηχανισμό της Prolog στην ερώτηση

`?-8 is A+B`

Με χρήση κατηγορημάτων συστήματος μπορούν να γραφούν προγράμματα, που εκτελούν αριθμητικές πράξεις με το συνηθισμένο τρόπο:

Πρόγραμμα

```
sumlist([],0).  
sumlist([I|L],Sum):-sumlist(L,S), Sum is S+I.
```


- Προγράμματα Prolog
 - Αναποτελεσματικά, γιατί το δέντρο αναζήτησης είναι αρκετά μεγάλο
- Ενδιαφέρον
 - Έπαρξη λύσης προβλήματος
 - Όχι για την ποσότητα ή είδος λύσεων

- Δεν είναι απαραίτητο ο μηχανισμός εκτέλεσης της Prolog να διασχίσει ολόκληρο το δέντρο αναζήτησης, αλλά ένα μέρος του.
- Ο προγραμματιστής καθοδηγεί το μηχανισμό αναζήτησης προς αποφυγή περιττών αναζητήσεων με τη βοήθεια της αποκοπής (cut) (σύμβολο «!»).

Παράδειγμα 7.6

Έστω ερώτηση της μορφής

$$?- A, B, C.$$

Και το ακόλουθο τμήμα προγράμματος

Πρόγραμμα

$$B : -A_1, \dots, A_k, !, A_{k+1}, \dots, A_n.$$
$$B : -D_1, \dots, D_m.$$
$$B : -F_1, \dots, F_k.$$

- Όταν ο μηχανισμός εκτέλεσης της Prolog περάσει από την αποκοπή, τότε
 - τα A_1, \dots, A_k δεν πρόκειται να ξαναεξεταστούν για επιπλέον λύσεις
 - οι εναλλακτικές προτάσεις για το B, που υπάρχουν στο πρόγραμμα μετά την πρόταση, που περιέχει την αποκοπή, δεν πρόκειται να εξεταστούν
- Κάποιες λύσεις αποκόπτονται από τη διαδικασία

Παράδειγμα 7.7

Έστω το πρόγραμμα:

Πρόγραμμα

```
father(tom,jim).  
male(jim).  
son(X,Y):-father(Y,X), male(X).  
son(george, jim).  
son(john, nick).
```

Και η ερώτηση

```
?-son(S,F).
```

Παράδειγμα 7.7

Ο μηχανισμός της Prolog θα δώσει τρεις λύσεις:

{ S=jim, F=tom }

{ S=george, F=jim }

{ S=john, F=nick }

Παράδειγμα 7.7

Αν το πρόγραμμα αντικατασταθεί με το:

Πρόγραμμα

```
father(tom,jim).  
male(jim).  
son(X,Y):-father(Y,X), !, male(X).  
son(george, jim).  
son(john, nick).
```

Παράδειγμα 7.7

Ο μηχανισμός εκτέλεσης της Prolog δίνει τη λύση

$$\{S=jim, F=tom\}.$$

Οι άλλες δύο λύσεις αποκόπτονται λόγω του συμβόλου `!`, που δεν επιτρέπει την εξέταση των εναλλακτικών προτάσεων για το `son(S,F)`.

- Η αποκοπή χρησιμοποιείται συνήθως όταν γνωρίζουμε ότι το πρόβλημα έχει μία και μοναδική λύση και επιθυμούμε τον περιορισμό άσκοπου φαξίματος. Τα προγράμματα είναι έτσι πιο αποτελεσματικά.
- Η αποκοπή δεν ανήκει στο λογικό τμήμα της Prolog και γι' αυτό ενδέχεται να δημιουργήσει δυσνόητα προγράμματα. Λανθασμένη χρήση της περικόπτει λύσεις χρήσιμες και επιθυμητές.